

Между маймунитѣ при Килиманжаро

Джунглитѣ сж царство на маймунитѣ.

Ние разпънахме нашиятъ пръвѣ „маймунски“ лагеръ до брѣга на рѣката Мивалени, която извира отъ ледниците и снѣжнитѣ полета на Уйбо — единъ отъ най-величественитѣ и остри върхове на вулкана Килиманжаро.

Още не бѣхме изопнали палаткитѣ, и надъ насъ почнаха да се чуватъ остри викоуе: „чикъ-чикъ-чикъ!“ Това бѣха мартишки — дълго-опашати маймуни, съ небесно-сини муцуни, скрити въ гжстия листакъ на високитѣ дървета. Съ своя викъ тѣ обаждаха на населението въ джунглитѣ за нашето пристигане.

Най-интересни за наблюдаване сж маймунитѣ рано сутринята при изгрѣвъ или вечеръ при залѣзъ слънце, когато си нареждатъ трапезата. Тѣ идватъ при рѣката на цѣли челяди, за да се наядатъ лакомо съ смокини и съ палмови орѣхи, които растатъ край водитѣ. Маймунитѣ обичатъ само месестата покривка на ядкитѣ, която изсхва, когато орѣхътъ е много узрѣлъ. И затова тѣ опитватъ всички орѣхи, за да си намѣрятъ най-хубавитѣ; и всичката прѣстъ подъ палмитѣ е обсипана съ гложгани и хвърлени орѣхи.

Една вечеръ видѣхъ една маймуна, която бѣ дошла да пие вода. Рѣка Мивалени при изворитѣ си е много студена, и затова тамъ крокодили не могатъ да живѣятъ. И все пакъ отъ време на време нѣкои крокодили идватъ и тукъ, а това кара маймунитѣ да бждатъ много